

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. Ихтиман, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИХТИМАН, ШЕСТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЮЛИАНА ИВ. ТОЛЕВА

при участието на секретаря Цветелина Хр. Велева
като разгледа докладваното от ЮЛИАНА ИВ. ТОЛЕВА Административно наказателно дело № 20221840200424 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Д. Н. Х., ЕГН: *****, адрес: ж.к. „Д.“, бл. ***, вх. А, ет.6, ап. 17 чрез адвокат Г. срещу Наказателно постановление № 22-1204-000809 от 06.06.2022г., с което на Д. Н. Х. е наложено на основание чл. 53 от ЗАНН вр. с чл. 178ж, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 1000,00 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три месеца за нарушение на чл. 58, т. 3 от ЗДвП и на основание чл. 53 от ЗАНН вр. с чл. 179, ал.1, т. 5, предл. 5 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 150,00 лева за нарушение на чл. 41, ал. 1 от ЗДвП.

Жалбоподателят чрез пълномощника си оспорва наказателното постановление като издадено в нарушение на принципите на административно наказателното производство и в противоречие с материалния закон. Счита, че НП не съдържа изискуемите съгласно чл. 57 от ЗАНН реквизити. Излага подробни съображения за неправилно ангажиране на административно наказателната му отговорност за нарушението по чл. 58, т.3 от ЗДвП. Твърди наличие на влошено здравословно състояние като причина за предприетото поведение. Претендира присъждане на разноски по делото.

В открито съдебно заседание жалбоподателят – редовно призован, не се явява и не се представлява. Постъпила е молба от процесуалния му представител по пълномощие, в която се иска делото да се гледа в отсъствие на страната и на пълномощника. Поддържа се жалбата, моли съда да отмени атакуваното наказателно постановление. Претендира разноски, за които представя списък и договор за правна защита. Прави възражение за

прекомерност на евентуална претенция за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В открито съдебно заседание въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител. В постъпила молба се иска от съда да потвърди наказателното постановление. Претендира се присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лева.

Съдът, като взе предвид изложените в жалбата оплаквания, становищата на страните и след като анализира събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 12.05.2022г. в 15: 51 ч. по АМ Тракия в района на км 19+800 с посока на движение към град София Д. Н. Х., ЕГН: ***** управлявал М. Ц 200 компресор с рег. № *****, негова собственост, като при наличие на засилен трафик поради гасенето на запалил се товарен автомобил водачът изпреварил образувалата се колона през лентата за принудително спиране без да са налице условията, предвидени в Закона за движение по пътищата, а именно техническа неизправност на МПС или медицински проблем на водата и пътниците, като при изпреварване на пътно превозно средство от дясна страна създал непосредствена опасност за движението. Същият бил забелязан и спрял от дежурния полицейски екип, който осъществявал временната организация на движението поради възникналия пътен инцидент – свидетелите В. П. В. – на длъжност младши автоконтрольор при ОДМВР София и Б. С. Б. – на длъжност младши експерт група „Контрол пътно движение по главни пътища и автомагистрали“ към ОДМВР София.

За установените нарушения, както следва: 1) по чл. 58, т.3 от ЗДвП, изразяващо се в движение в лентата за принудително спиране при движение по автомагистрала без да е налице техническа неизправност на автомобила или влошено здравословно състояние на водача или на някой от пътниците и 2) по чл. 41, ал. 1 от ЗДвП, изразяващо се в изпреварване на пътни превозни средства отдясно, свидетелят В. В., в присъствието на жалбоподателя и на свидетеля Б. Б. – очевидец на извършеното нарушение, съставил АУАН № 330039 от 12.05.2022г. Жалбоподателят подписал посочения АУАН с изявлението, че няма възражения. Такива не постъпили и в срока по чл. 44 от ЗАНН. На същата дата – 12.05.2022 г. на жалбоподателя бил връчен препис от АУАН № 330039/12.05.2022г.

Въз основа на АУАН № 330039/12.05.2022г. било издадено обжалваното НП, с което на жалбоподателя Д. Н. Х. е наложено на основание чл. 53 от ЗАНН вр. с чл. 178ж, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 1000,00 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три месеца за нарушение на чл. 58, т. 3 от ЗДвП и на основание чл. 53 от ЗАНН вр.с. чл. 179, ал.1, т. 5, предл. 5 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 150,00 лева за нарушение на чл. 41, ал. 1 от ЗДвП. Наказателното постановление било връчено на жалбоподателя на 29.06.2022 г.

Така описаната и възприета от съда фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от събраните по делото писмени доказателства АУАН № 330039 от 12.05.2022г., Наказателно

постановление № 22-1204-000809 от 06.06.2022г., издадено от Началник група ОДМВР София, Сектор „Пътна полиция“, сведение от Д. Х. от дата 12.05.2022г. докладна записка № 120чр-4018 от 20.05.2022г., свидетелство за собственост на лек автомобил „М. Ц 200“ с рег. № *****, Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г., справка за нарушител/водач, както и от гласните доказателства - показанията на актосъставителя В. В. и на полицейския служител Б. Б., както и на свидетеля К. В. Г. - очевидци на извършените нарушения.

Разпитан като свидетел актосъставителят В. В. потвърждава авторството на АУАН № 330039 от 12.05.2022г., и направените в него констатации, като заявява, че поради отдалечеността във времето на случая не може да възстанови спомен за детайли. Подробни показания по случая дава свидетелят Б. - очевидец на нарушението и свидетел по съставения АУАН. Същият заявява, че на 12.05.2022г. заедно със свидетеля В. били дежурни като автопатрул и получили сигнал за горящ товарен автомобил на АМ Тракия на 20ти км посока град София. На място свидетелите констатирали много силен огън, висока степен на задимяване на пътния участък вследствие на пожара, което наложило спиране на движението. След овладяване на пожара от служители на Регионална дирекция „Пожарна безопасност“, движението било възстановено единствено в лява изпреварваща лента, тъй като в дясна активна лента имало разтопени части от пътния автомобил по платното. При отбиване на движението свидетелят Б. забелязал на 500 - 600 метра напред процесният автомобил да се движи в лентата за принудително спиране, изпреварвайки по този начин образувалата се колона в дясна активна лента, като водачът се опитал да се включи в дясна активна лента, но бил изваден и спрял за проверка от полицейските служители – свидетелите В. и Б.. От показанията на свидетеля Г. – спътник на жалбоподателя, се потвърждава описаната от свидетеля Б. фактическа обстановка относно движението на автомобила в лентата за принудително спиране, опита на водача, забелязвайки полицейските служители, да се престрои в дясна активна лента. Съдът дава вяра на показанията на свидетелите В. и Б.. Не се установява същите да са се намирали в някакви особени отношения с нарушителя, от които да извличат ползи от твърденията си. Поради това съдът намира, че те не са заинтересовани и предубедени от изхода на делото и кредитира показанията им, като достоверни и съответстващи на писмените доказателства по делото. Съдът цени и показанията на свидетеля Г., въпреки неговото познанство с жалбоподателя, показанията на свидетеля са логични, последователни, подкрепят се от останалия събран по делото доказателствен материал, в това число и от показанията на другите двама свидетели.

Съдът кредитира и приложените по делото писмени доказателства, приобщени на основание чл. 283 от НПК, като относими към предмета на доказване по делото.

При така изясненото от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, изхожда от процесуално легитимирана страна и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН.

Наказателното постановление е издадено в съответствие с установената по делото фактическа обстановка, съобразно изискванията на ЗАНН и въз основа на акт за констатиране на административно нарушение, съдържащ изискуемите от закона реквизити.

В тежест на наказващия орган е да докаже от обективна и субективна страна административното нарушение. Безспорно е, че в преценката си, дали да издаде НП, този орган се основава на констатациите в АУАН и те в рамките на производството по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на противното. Това не е така обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена сила. В него съдът е длъжен да изясни фактическата обстановка, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършено нарушение и правилно ли е санкционирано то.

Съгласно чл. 58, т. 3 ЗДвП при движение по автомагистрала на водача е забранено да се движи или спира в лентата за принудително спиране, освен при повреда на пътното превозно средство, както и при здравословни проблеми на водача или пътниците в превозното средство. От редакцията на закона е видно, че движението в лентата за принудително спиране на автомагистрала не е забранено във всички случаи, а само когато превозното средство е изправно и водачът или пътниците в превозното средство нямат здравословни проблеми.

От показанията на свидетелите, на които съдът няма основание да не се довери, се установява, че жалбоподателят е управлявал лекия автомобил в продължение поне на 500 - 600 метра в аварийната лента на автомагистрала „Тракия“ около 20ти км в посока град София. Поради местоположението на пътния инцидент, съответно и на полицейския екип на такава част от платното, на която има десен завой, видимостта на полицейският служител е била само 500 - 600 метра напред затова и той е възприел движещият се в лентата за принудително спиране от такова разстояние. Следва да се отчетат и обстоятелствата, при които нарушителят е управлявал автомобила, а именно възникнал тежък пътен инцидент с горящ тежкотоварен автомобил, както и спътникът на жалбоподателя - свидетеля Г. заявява, двамата са възприели дима над пътното платно, образувалата се следствие на инцидента километрична колона. От друга страна не са налице предвидените в закона изключения при наличието, на които управлението на автомобил в лентата за принудително спиране на автомагистрала е разрешено. Не е налице техническа неизправност на автомобила. Изолирани, и неподкрепени от събраните доказателства по делото, остават твърденията на жалбоподателя, изложени в даденото писмено сведение и повторени в жалбата, че същият е бил във влошено здравословно състояние – с главоболие. Съставеният АУАН е бил връчен лично на жалбоподателя в момента на установяване на нарушението, като същият не е направил възражения относно наличие на влошено здравословно състояние по време на шофирането в процесния ден. Възражения не са постъпили и в 7 - дневния срок по чл. 44 от ЗАНН. В

допълнение спътникът на водача - свидетелят Г. - очевидец на нарушението, в разпита си пред съда не излага никакви твърдения в посока влошено здравословно състояние на Д. Х. или пък техническа неизправност на автомобила.

В този смисъл, според настоящия състав не се събраха убедителни доказателства, за това, че деянието на жалбоподателя е било осъществено поради влошено здравословно състояние на водача.

От субективна страна деянието е извършено при форма на вина - пряк умисъл. Санкционираното лице е съзнавало общественотоопасния характер на деянието си, предвиждало е общественотоопасните му последици и е целяло настъпването им.

Съгласно санкционната разпоредба на чл. 178ж, ал. 1 ЗДвП предвиденото наказание за движение в лентата за принудително спиране по автомагистрала без да са налице изключенията по чл. 58, т. 3 ЗДвП е лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от три месеца и глоба 1000 лв. Вярно е, че предвиденото в закона наказание е несъразмерно тежко в сравнение с конкретната обществена опасност на деянието, но след като законодателната оценка е такава, нито наказващият орган, нито съдът имат възможност да допълнителна преценка на обстоятелствата по чл. 27 ЗАНН.

Съгласно разпоредбата на чл. 41, ал. 1 от ЗДвП пътните превозни средства се изпреварват от лявата им страна. От установената по делото фактическа обстановка се доказва, че на процесния ден в участъка на АМ „Тракия“ км 20ти посока град София е имало образувана колона в дясна активна лента, тъй като движението е било отбивано само в лява изпреварваща лента, поради наличие на горящ тежкотоварен автомобил в дясната лента. Жалбоподателят, управлявайки собствения му автомобил, в лентата за принудително довеждане на АМ „Тракия“ е изпреварвал отдясно, в нарушение на законовото изискване, образувалата се в дясна активна лента колона от автомобили, с което е създал непосредствена опасност за движението. И това административно нарушение е съставомерно от субективна страна, доколкото Д. Х. е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си - съзнавал е, че изпреварвайки отдясно движещата се в дясна активна лента колона от автомобили създава непосредствена опасност за движението, предвиждал е възможните общественотоопасните последици, които биха могли да настъпят от деянието му.

Ето защо настоящият състав намира, че атакуваното наказателно постановление е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

По разноските:

Съобразно изхода на спора, на основание чл. 63д от ЗАНН право на разноски има въззиваемата страна. В полза на юридическите лица – страна в процеса, се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Съгласно разпоредбите на ЗАНН размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Според чл.

37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Според чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ възнаграждението за защита при дела по ЗАНН е от 80,00 лева до 150,00 лева. В настоящото съдебно производство административнонаказващият орган е защитаван от юрисконсулт, който не се е явил в нито едно открито съдебно заседание, представил е молба. Производството по делото не се отличава с фактическа и правна сложност, поради което и съдът счита, че следва да определи възнаграждение за предоставената юрисконсултска защита в размер на 80,00 лева.

Поради изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 вр с чл. 58д, т.1 от ЗАНН

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-1204-000809 от 06.06.2022г., издадено от Ива Пламенова Григорова – Началник група, сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР София, с което на Д. Н. Х., ЕГН: *****, адрес: ж.к. „Д.“, бл. ***, вх. А, ет.6, ап. 17 е наложено на основание чл. 53 от ЗАНН вр. с чл. 178ж, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 1000,00 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три месеца за нарушение на чл. 58, т. 3 от ЗДвП и на основание чл. 53 от ЗАНН вр.с. чл. 179, ал.1, т. 5, предл. 5 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 150,00 лева за нарушение на чл. 41, ал. 1 от ЗДвП, като **ПРАВИЛНО** и **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА Д. Н. Х., ЕГН: *****, адрес: ж.к. „Д.“, бл. ***, вх. А, ет.6, ап. 17 **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН на Областна дирекция на МВР София сума в размер на 80,00 лева разноски за юрисконсултско възнаграждение в настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд София област.

Съдия при Районен съд – Ихтиман: _____